

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Utskottet för regional utveckling

2009/2243(INI)

26.2.2010

FÖRSLAG TILL BETÄNKANDE

om hur synergieffekterna av medel öronmärkta för forskning och innovation enligt förordning (EG) nr 1080/2006 avseende Europeiska regionala utvecklingsfonden och sjunde ramprogrammet för forskning och utveckling har utnyttjats i städer och regioner såväl som i medlemsstaterna och i unionen (2009/2243(INI))

Utskottet för regional utveckling

Föredragande: Lambert van Nistelrooij

Rådgivande utskotts föredragande (*):
Jorgo Chatzimarkakis, utskottet för industrifrågor, forskning och energi

(*) Förfarande med associerade utskott – artikel 50 i arbetsordningen

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	9

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om hur synergieffekterna av medel öronmärkta för forskning och innovation enligt förordning (EG) nr 1080/2006 avseende Europeiska regionala utvecklingsfonden och sjunde ramprogrammet för forskning och utveckling har utnyttjats i städer och regioner såväl som i medlemsstaterna och i unionen (2009/2243(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt avdelningarna XVII, XVIII och XIX,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden¹,
- med beaktande av rådets beslut av den 6 oktober 2006 om gemenskapens strategiska riktlinjer för sammanhållningen (2006/702/EG)²,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1982/2006/EG av den 18 december 2006 om Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013)³,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1639/2006/EG av den 24 oktober 2006 om att upprätta ett ramprogram för konkurrenskraft och innovation (2007–2013)⁴,
- med beaktande av sin resolution av den 10 maj 2007 om den framtida regionalpolitikens bidrag till Europeiska unionens innovativa kapacitet⁵,
- med beaktande av sin resolution av den 24 maj 2007 om kunskap i praktiken: en brett upplagd innovationsstrategi för Europa⁶,
- med beaktande av sin resolution av den 24 mars 2009 om grönboken om territoriell sammanhållning och läget i debatten om den kommande reformen av sammanhållningspolitiken⁷,
- med beaktande av sin resolution av den 24 mars 2009 om bästa praxis inom regionalpolitiken och hinder för användning av strukturfonderna⁸,

¹ EUT L 210, 31.7.2006, s. 25–78.

² EUT L 291, 21.10.2006, s. 11–32.

³ EUT L 412, 30.12.2006, s. 1–43.

⁴ EUT L 310, 9.11.2006, s. 15–40.

⁵ Antagna texter, P6_TA(2007)0184.

⁶ Antagna texter, P6_TA(2007)0212.

⁷ Antagna texter, P6_TA(2009)0163.

⁸ Antagna texter, P6_TA(2009)0156.

- med beaktande av sin resolution av den 24 mars 2009 om genomförandet av strukturfondsförordningen 2007–2013: resultatet av samrådet om sammanhållningspolitikens nationella strategier och program⁹,
- med beaktande av Europaparlamentets undersökning ”Synergies between the EU 7th Research Framework Programme, the Competitiveness and Innovation Framework Programme and the Structural Funds”,
- med beaktande av Europaparlamentets undersökning ”Moving towards a territorialisation of European R&D and Innovation policies”,
- med beaktande av Europaparlamentets undersökning ”Structural Funds’ support for innovation – implementation challenges for 2007–2013 and beyond”,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 16 augusti 2007 ”Konkurrenskraftiga regioner i Europa genom forskning och innovation – ett bidrag till högre tillväxt och fler och bättre jobb” (KOM(2007)0474),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 11 december 2007 om medlemsstaternas och regionernas genomförande av Lissabonstrategin för tillväxt och sysselsättning med hjälp av EU:s sammanhållningspolitik, 2007–2013 (KOM(2007)0798),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 14 maj 2008 om resultatet av samrådet beträffande sammanhållningspolitikens strategier och program för programperioden 2007–2013 (KOM(2008)0301),
- med beaktande av kommissionens tjugonde årsrapport av den 21 december 2009 om genomförandet av strukturfonderna (2008) (KOM(2009)0617),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 14 november 2007 ”Regions delivering innovation through cohesion policy” (SEK(2007)1547),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 24 november 2009 om samråd om framtidsstrategin ”EU2020” (KOM(2009)0647)
- med beaktande av kommissionens femte rapport av den 19 juni 2008 om ekonomisk och social sammanhållning – Tillväxt i regionerna, tillväxt i Europa (KOM(2008)0371) (femte rapporten),
- med beaktande av kommissionens sjätte rapport av den 25 juni 2009 om ekonomisk och social sammanhållning – Kreativa och innovativa regioner (KOM(2009)0295) (sjätte rapporten),
- med beaktande av noten från Kommittén för vetenskaplig och teknisk forskning (Crest) av den 4 december 2006 om rapporten ”Lessons for R&D policies on the basis of the national reform programmes and the 2006 Progress Reports” (CREST1211/06),

⁹ Antagna texter, P6_TA(2009)0165.

- med beaktande av kommissionens handbok ”Competitive European regions through research and innovation – Practical Guide to EU funding Opportunities for Research and Innovation”,
- med beaktande av rapporten från Europiska strategiska forumet för forskningsinfrastruktur ”Den europeiska färdplanen för forskningsinfrastruktur 2006”,
- med beaktande av den oberoende rapporten ”An Agenda for a Reformed Cohesion Policy” (Fabrizio Barcas rapport) (2009), som utarbetats på begäran av kommissionen,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling och yttrandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A7-.../2010), och av följande skäl:
 - A. I den förnyade Lissabonstrategin prioriteras forskning och innovation för att möta utmaningar såsom klimatförändringarna och den ökade globala konkurrensen. I krisens efterdyningar har det blivit ännu viktigare att stimulera tillväxt och arbetstillfällen genom forskning och innovation, och detta är även ett av de centrala målen med den föreslagna framtidsstrategin EU2020.
 - B. EU-stöd till forskning och innovation tillhandahålls främst genom forsknings-, innovations- och sammanhållningspolitiken, där de viktigaste instrumenten är strukturfonderna, det sjunde ramprogrammet för forskning och ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation.
 - C. Sammanhållningspolitiken är en grundläggande pelare i den europeiska integrationsprocessen och ett av EU:s mest framgångsrika politikområden genom att den främjar konvergens mellan regioner som sinsemellan blir alltmer olika och stimulerar tillväxt och sysselsättning.
 - D. Gemenskapens andra strategiska riktlinje för sammanhållningen för perioden 2007–2013 handlar om att förbättra kunskaper och innovation för tillväxt, och som en följd av detta har 25 procent av det sammanlagda anslaget budgeterats för detta.
 - E. Komplexiteten i dagens utmaningar innebär att det krävs en integrerad blandning av dessa politikområden. Synergieffekter mellan instrumenten är nödvändiga för att politikområdena ska kunna stärka varandra och främja ett hållbart genomförande av forsknings- och innovationsprojekt, så att en bättre valorisering av forskningsresultaten i form av konkreta produktförslag i regionerna uppnås.
 - F. Även om vissa aspekter av strukturen i dessa instrument, t.ex. en gemensam tidsram och anpassning till Lissabonagendan, möjliggör synergieffekter, finns det fortfarande skillnader, t.ex. olika rättsliga grunder, tematisk kontra territoriell inriktning, och delad kontra centraliserad förvaltning.

Genom sammanhållningspolitiken uppnås forsknings- och innovationsmål

1. Europaparlamentet uppskattar att alla medlemsstater för perioden 2007–2013 avsatt en betydande del av sina sammanlagda ekonomiska anslag till forskning och utveckling, innovation och utveckling av en kunskapsbaserad ekonomi, vilket lett till att 246 nationella eller regionala operativa program med omkring 86 miljarder euro till forskning och innovation har inrättats.
2. Europaparlamentet ser fram emot kommissionens strategiska rapport, som nämns i artikel 30.2 i den allmänna förordningen. Parlamentet anser att rapporten kommer att ge en omfattande överblick över medlemsstaternas resultat när det gäller att infria målen för perioden 2007–2009 och utgöra ett underlag för diskussioner om framtidsutsikterna för sammanhållningspolitiken.
3. Europaparlamentet upprepar att det krävs en integrerad förvaltning på flera nivåer när det gäller särskilda politikområden inom EU och betonar att ett fungerande system för förvaltning på flera nivåer är en nödvändig förutsättning för att fastställa och genomföra öronmärkta mål på ett effektivt sätt.

Synergieffekter mellan strukturfonderna, det sjunde ramprogrammet och ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation

4. Europaparlamentet inser att sammanhållningspolitiken genom att medel öronmärkts för 2007–2013 är bättre rustad att skapa synergieffekter med forsknings- och innovationspolitiken, samtidigt som den territoriella dimensionen har blivit allt viktigare för det sjunde ramprogrammet och ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation. Parlamentet efterlyser en mer stram mekanism för öronmärkning med starkare tematisk inriktning så att det blir möjligt att utforma lämpliga politiska åtgärder för att bemöta de nya utmaningarna.
5. Europaparlamentet beklagar att de befintliga möjligheterna till synergieffekter när det gäller finansiering fortfarande inte är särskilt välkända. Parlamentet uppmanar regionerna och medlemsstaterna att intensifiera insatserna för att förbättra kommunikationen.
6. Europaparlamentet konstaterar att det finns möjligheter till kombinerad finansiering, men betonar att gemensam finansiering mellan strukturfonderna och ramprogrammen inte är tillåten. Parlamentet framhåller att instrumenten kan kombineras så att de omfattar åtta separata aktiviteter som kompletterar varandra, såsom i fallet med forskningsinfrastruktur, eller på varandra följande delar i projekt som har anknytning till varandra, såsom utveckling och uppföljning av en ny forskningsidé samt projekt inom samma nätverk eller gruppering.
7. Europaparlamentet betonar att synergieffekter går utöver kompletterande projektfinansiering. Parlamentet anser att kapacitetskapande, nätverksarbete och kunskapsöverföring utgör viktiga synergieffekter och konstaterar att alla instrument erbjuder möjligheter till sådana former av utbyte.
8. Europaparlamentet betonar behovet av att främja och tillämpa framgångsrika modeller i kunskapstriangeln inom ramen för förbindelserna mellan företag, forskningscenter,

universitet och offentliga myndigheter. Parlamentet framhåller potentialen hos regionala grupperingar när det gäller att mobilisera regional konkurrenskraft och välkomnar att utveckling av grupperingar införlivats i både ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation och det sjunde ramprogrammet (åtgärden om kunskapsregioner i det sjunde ramprogrammet). Parlamentet påpekar att kunskapsutbyte inom regionala grupperingar också kan underlättas genom strukturfonderna.

9. Europaparlamentet framhåller vikten av att analysera, utbyta och integrera bästa praxis i fråga om synergieffekter mellan de politiska instrumenten. I detta sammanhang välkomnar parlamentet kommissionens insatser för att förbättra samarbetet mellan sina avdelningar.
10. Europaparlamentet välkomnar handboken ”Practical Guide to EU funding opportunities for research and innovation” och rekommenderar att denna typ av handböcker i framtiden tillhandahålls omedelbart efter det att regelverken trätt i kraft. Parlamentet ser fram emot kommissionens arbetsdokument med exempel på synergieffekter i praktiken.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta med sitt arbete med att främja synergieffekter och att hålla Europaparlamentet informerat om utvecklingen, framför allt om situationen för vertikalt samarbete mellan EU och nationella samt regionala enheter.

Rekommendationer inför nästa programperiod

12. Europaparlamentet välkomnar att det i förslaget till framtidsstrategin EU 2020 lagts tonvikt på det ömsesidiga beroendet mellan politiska områden, betydelsen av politisk integration och behovet av bättre synergieffekter och starkare partnerskap vid utformningen och genomförandet av offentlig politik. Parlamentet anser att regionernas behov av en mer heltäckande ram på de tre politiska områdena bör beaktas.
13. Europaparlamentet anser att en stark och välfinansierad regionalpolitik för EU är en nödvändig förutsättning för att uppnå såväl målen i framtidsstrategin EU 2020 som social, ekonomisk och territoriell sammanhållning.
14. Europaparlamentet erinrar om att territoriell sammanhållning har en horisontell karaktär och att unionens politik därför måste bidra till att åstadkomma denna typ av sammanhållning. Parlamentet upprepar att detta begrepp inte är begränsat till effekterna av regionalpolitiken, utan även handlar om samordning med annan EU-politik.
15. Europaparlamentet framhåller behovet av ”platsbaserad” politik och anser att regionerna bör sträva efter smart och miljövänlig specialisering genom att fastställa vissa innovationsprioriteringar utifrån EU:s mål och sina egna behov samt koncentrera öronmärkta EU-resurser till dessa prioriteringar.
16. Europaparlamentet påpekar att transnationellt samarbete är kärnan i det sjunde ramprogrammet och ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation, och att territoriellt samarbete (via transnationella, mellanregionala och gränsöverskridande program) integreras i strukturfonderna. Parlamentet uppmanar kommissionen att stärka EU:s territoriella samarbetsmål i framtiden.

17. Europaparlamentet inser att det både i fråga om delad och centraliserad förvaltning krävs särskilda bestämmelser, men understryker behovet av att harmonisera de bestämmelser som styr olika instrument. Parlamentet uppmanar kommissionen att utforska möjligheterna att göra detta utan att det påverkar medlemsstaternas och regionernas befogenheter inom ramen för den delade förvaltningen.
18. Europaparlamentet uppmanar på nytt kommissionen att ta fram särskilda utvärderingskriterier för att bedöma innovativa projekt och att överväga framtida stimulansåtgärder för att genomföra innovationsåtgärder.
19. Europaparlamentet betonar vikten av bättre stöd till genomförandet av politik och program som bidrar till att förbättra synergieffekterna i kedjan forsknings- och utvecklingsinfrastrukturer – innovation – skapande av sysselsättning.
 -
 - ◦
20. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

MOTIVERING

Bakgrund

Varje parlamentsutskott får utarbeta ett betänkande om genomförande, som är ett betänkande om införlivandet av EU-lagstiftning i nationell lagstiftning samt genomförandet och upprätthållandet av denna i medlemsstaterna.

När det gäller sammanhållningspolitiken utgörs regelverket av direkt tillämpliga förordningar där genomförandeåtgärderna omfattas av en kommissionsförordning och kommissionsbeslut som inte överlämnas till parlamentet.

Utskottet för regional utveckling anser att ett betänkande om genomförande, med tanke på den debatt om sammanhållningspolitikens framtid som har inletts, bör omfatta en analys av huruvida lagstiftningen har tillämpats på rätt sätt av medlemsstaterna.

Betänkandets räckvidd

Initiativbetänkandet har en dubbel målsättning. För det första analyseras hur de vägledande ramarna för gemenskapens strategiska riktlinjer för 2007–2013, i synnerhet riktlinje 1.2 om att skapa tillväxt genom förbättrad kunskap och innovation, följdes av medlemsstaterna och regionerna i deras nationella strategiska referensramar och operativa program. För det andra analyseras synergieffekterna mellan sammanhållnings-, forsknings- och innovationspolitiken och deras instrument (strukturfonderna, det sjunde ramprogrammet för forskning och utveckling och ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation).

Det måste påpekas att betänkandets räckvidd är begränsad, eftersom det utarbetades i början av 2010 innan kommissionens strategiska rapport offentliggjordes.

Slagkraft

EU:s finansieringssystem och de nationella och regionala finansieringssystemen samordnas inte alltid. Man måste emellertid tänka på att såväl EU:s sammanhållningspolitik som politiken för forskning och utveckling samt innovation har samma mål: att ta itu med Europeiska unionens stora utmaningar och upprätthålla en EU-modell som bygger på ekonomisk tillväxt, socialt ansvar och hållbar utveckling. Främjandet av en hållbar ekonomisk tillväxt och skapandet av sysselsättning blir alltmer beroende av de regionala ekonomiernas innovationsförmåga. Till följd av den globala ekonomiska krisen har denna aspekt blivit ännu viktigare, vilket även bekräftas av den roll som sammanhållningspolitiken fått i den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa. Det är uppenbart att det omgående krävs en EU-politik som förbättrar konkurrenskraften och innovationen så att omstruktureringen av investeringar och skapandet av nya affärsmöjligheter snabbare kan förverkligas.

Vidare måste parlamentet presentera sin ståndpunkt i diskussionen om sammanhållningspolitikens framtid. Man måste diskutera möjliga förbättringar utifrån utveckling.

Genom sammanhållningspolitiken uppnås forsknings- och innovationsmål

Ända sedan den nuvarande programperiodens början har man försökt att koncentrera sammanhållningspolitiken till tre prioriteringar. En av dessa är att främja innovation, entreprenörskap och kunskapsekonomins tillväxt genom forsknings- och innovationskapacitet, däribland ny informations- och kommunikationsteknik.

Genom forskning och utveckling samt innovation kan Europeiska unionen uppnå sina tillväxtmål. Därför inriktas sammanhållningspolitiken även på investeringar som stärker EU:s långsiktiga konkurrenskraft, såsom entreprenörskap, tillgång till finansiering för små och medelstora företag, humankapital, IKT, miljövänlig teknik och energieffektivitet. Följaktligen tredubblades anslaget från EU:s sammanhållningspolitik till forskning och utveckling samt innovation mellan 2007 och 2013 jämfört med föregående programperiod. Över 85 miljarder euro (nästan 25 procent av hela beloppet) öronmärktes för dessa utgiftskategorier, däribland integrering av innovativa åtgärder och experimentering. Anslagen såg ut på följande sätt:

- 50,5 miljarder euro anslogs till **forskning och utveckling samt innovation i snäv bemärkelse**.
- 8,3 miljarder euro anslogs till **entreprenörskap**.
- 13,2 miljarder euro anslogs till innovativ **informations- och kommunikationsteknik** för att främja efterfrågesidan av IKT.
- 14,5 miljarder euro anslogs till **humankapital**.

En effektiv analys av genomförandeprocessen för de 246 nationella eller regionala operativa programmen, där innovation är en viktig komponent, kan inte genomföras förrän kommissionen har offentliggjort den strategiska rapporten om att främja en EU-debatt om sammanhållning. Detta förväntas ske i april 2010.

Denna rapport, som är obligatorisk i enlighet med artikel 30 i den allmänna förordningen, bygger på samtliga 27 medlemsstaters strategiska rapporter och ger en första överblick över ländernas och regionernas framsteg när det gäller att uppnå de överenskomna målen för perioden 2007–2009, däribland EU:s mål på hög nivå om den pågående krisens inverkan på genomförandet av sammanhållningsprogrammen. Rapporten kommer att utgöra en konkret ram för debatten om sammanhållningspolitikens framtid och kommer även att innehålla exempel på god praxis i medlemsstaterna.

Synergieffekter mellan strukturfonderna, sjunde ramprogrammet och ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation

De komplexa utmaningar EU står inför i dag innebär att det krävs en integrerad blandning av politikområden för att stärka enskilda politikområdens inverkan och effektivisera utnyttjandet av tillgängliga resurser. I gemenskapens strategiska riktlinjer bekräftas att synergieffekter mellan sammanhållningspolitiken och ramprogrammen är nödvändiga. Dessutom påpekas att sammanhållningspolitiken i detta sammanhang har två funktioner: att underlätta

genomförandet av regionala innovationsstrategier och handlingsplaner och att bidra till att skapa innovations- och forskningskapacitet i regionerna.

Som en allmän slutsats av analysen av den nuvarande strukturen hos de politiska instrumenten för sammanhållning, forskning och innovation är det viktigt att framhålla att vissa aspekter såsom en gemensam tidsram och anpassning till Lissabonagendan möjliggör synergieffekter. Det finns emellertid fortfarande stora skillnader, t.ex. i fråga om rättsliga grunder och deltagande av administrativa nivåer och myndigheter i genomförandeprocessen. Dessa skillnader gör det svårt för bidragsmottagarna att hålla sig väl informerade om de olika finansieringsmöjligheterna. I detta avseende är det nödvändigt att se till att de organ som är engagerade i hanteringen av det sjunde ramprogrammet, ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation och strukturfonderna är medvetna om de möjligheter som vart och ett av dessa instrument erbjuder.

Även om synergieffekter mellan politikområden går utöver kompletterande projektfinansiering, är det viktigt att ha kunskap om möjligheterna att kombinera befintliga instrument. Ur detta hänseende välkomnar föredraganden handboken ”Practical Guide to EU funding opportunities for research and innovation”. Denna handbok innehåller intressanta exempel på kombinationer av de olika instrumenten.

Enligt artikel 54.5 i den allmänna förordningen får en utgift som medfinansieras av fonderna inte ta emot ytterligare medfinansiering från något annat gemenskapsinstrument, vilket innebär att gemensam finansiering är förbjuden. Det finns emellertid möjligheter att kombinera instrumenten för att stödja följande områden: separata aktiviteter som kompletterar varandra (t.ex. utveckling av omfattande forskningsinfrastrukturer, där det sjunde ramprogrammet täcker det förberedande skedet och strukturfonderna täcker byggnadsarbetet), på varandra följande delar i projekt som har anknytning till varandra (t.ex. olika skeden i utvecklingen av en teknik under en tid: grundläggande forskning, tillämpad forskning, demonstration eller utveckling innan varan introduceras på marknaden) eller projekt inom samma nätverk eller gruppering.

Slutligen är det viktigt att tänka på att man på såväl regional nivå som nationell nivå och EU-nivå, förutom att utforma vägledning, även måste intensifiera och samordna sina insatser för att förbättra kommunikationen och utbyta bästa praxis både inom sina respektive organ (ministerier, generaldirektorat) och gentemot potentiella bidragsmottagare.

Föredragandens ståndpunkter och inledande rekommendationer

Föredragandens rekommendationer är å ena sidan inriktade på strategiska mål och å andra sidan på konkreta mål och åtgärder i syfte att förbättra synergieffekterna mellan sammanhållnings-, forsknings- och innovationspolitiken.

Med tanke på den kommande översynen av den finansiella ramen och den diskussion om sammanhållningspolitikens framtid som har inletts har kommissionens förslag till framtidsstrategin EU2020 visat sig vara ytterst viktigt. Det har inte gjorts någon detaljerad analys av den föreslagna framtidsstrategin EU2020. Föredraganden har endast hänvisat till aspekter som är av vikt för räckvidden när det gäller det nuvarande betänkandet om

genomförande. Förslaget tonvikt på det ömsesidiga beroendet mellan olika politikområden och behovet av bättre synergieffekter och starkare partnerskap i utformningen och genomförandet av offentlig politik är positiv. Det är viktigt att påpeka att behovet av en bättre samordning av politikområden i grunden också är något som många regioner och regionala aktörer i EU tydligt gett uttryck för.

Föredraganden anser att regionalpolitiken på ett betydande sätt bidrar och har bidragit till insatserna för att bemöta centrala EU-utmaningar: att minska strukturella skillnader mellan regioner, förbättra EU:s konkurrenskraft, motverka effekterna av den globala ekonomiska krisen samt att begränsa konsekvenserna av demografiska förändringar eller klimatförändringar. Av dessa skäl anses en stark och välfinansierad politik vara en nödvändig förutsättning för att uppnå målen med ”EU2020” och främja målen för social, ekonomisk och territoriell sammanhållning.

Syftet med betänkandet är inte att föreslå en definition eller inleda en debatt om territoriell sammanhållning. Föredraganden framhåller att betänkandet handlar om samordningen av de politikområden som har en viktig territoriell påverkan, för att utnyttja den regionala potentialen fullt ut och öka politikens inverkan ute på fältet. Därför bör potentialen i fråga om ”koncentration, samarbete, anknytning”, i egenskap av koordinater för territoriell sammanhållning, beaktas och utforskas i insatserna för att nå en mer balanserad och hållbar territoriell utveckling inom Europeiska unionen.

I fråga om de mer konkreta åtgärderna, även när det gäller att förenkla regelverket, föreslås att kommissionen utforskar möjligheter att harmonisera de bestämmelser som styr de olika instrumenten. En hänvisning till detta görs i den avgående kommissionsledamoten Pawel Sameckis informationsdokument om harmonisering av regler för berättigande, regler om mervärdesskatt och markförvärv.

I Europaparlamentets resolution om bästa praxis inom regionalpolitiken och hinder för användning av strukturfonderna uppmanar parlamentet kommissionen att utarbeta särskilda kriterier som är anpassade efter innovativa projekt, med tanke på att dessa är förknippade med större risker och därmed i högre grad misslyckas. Ytterligare stimulansåtgärder kan införas i det framtida regelverket för sammanhållningspolitiken i syfte att främja forskning och innovation. Föredraganden förväntar sig att kommissionen kommer att lägga fram förslag om denna fråga.

Slutligen framhåller föredraganden att transnationellt samarbete är normen i det sjunde ramprogrammet och ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation, och att transnationellt, internationellt och gränsöverskridande samarbete integreras i sammanhållningspolitiken. Föredraganden föreslår att man överväger att i framtiden ge målet för europeiskt territoriellt samarbete ökad tyngd och att särskild uppmärksamhet ägnas åt innovations- och forskningsrelaterade åtgärder. För närvarande har detta mål begränsade ekonomiska resurser och därmed kan endast s.k. mjuka åtgärder finansieras. Trots detta inrättas nya initiativ, såsom Regioner för ekonomisk förändring, för att möjliggöra och testa den snabba spridningen av innovativa idéer till regionala politiska program.